

FULL DE RUTA 2016 - 2017

1. Introducció	1
2. Antecedents : del 9N al 27S.	2
3. Objectius estratègics.	3
4. Línies d'actuació estratègica	3
5. Reforçar i incrementar la majoria social	4
6. Construir la sobirania: la Taula de forces polítiques i socials per l'estat independent.	6
7. El debat constituent	7
8. Possible repetició de les eleccions generals espanyoles i l'hipotètic referèndum	8
9. L'Assemblea de Càrrecs Electes.	9
10. Bloqueig del Parlament, inhabilitacions o intervenció i ofegament financer	9
11. Elaborar les eines d'estat i internacionalitzar el procés.	11
12. Proclamació de la independència, eleccions constituents i independència.	11

1. Introducció

La Declaració fundacional i el Full de ruta aprovats a l'Assemblea General fundacional de l'Assemblea Nacional Catalana (en endavant ANC) (10/03/2012) descriuen les condicions que van afavorir el seu naixement i ràpida expansió, i van definir les grans línies d'actuació que el moviment independentista hauria de seguir per aconseguir la constitució de l'Estat català independent.

En les assemblees generals dels anys següents, celebrades a Girona i Tarragona, es van aprovar els Fulls de ruta que desenvolupaven les actuacions a fer durant els períodes consecutius, passant de la fase de consolidació de l'ANC a la que ens ha permès assolir una majoria sobiranista.

L'any passat, a l'AGO de Lleida, es van aprovar dos documents complementaris: la Ponència Marc, que analitzava el camí seguit i dibuixava els possibles escenaris d'actuació que s'obrien a partir d'aquell moment i el Full de ruta que esdevenia una guia de treball pel període que començava a partir d'aquella AGO. Enguany incloem en un sol document, les funcions d'anàlisi i definició estratègica, el detall de les accions

proposades per als diferents escenaris previsibles, on definim les actuacions a fer per cadascun dels principals actors d'aquesta fase del procés d'independència, i que constitueixi un autèntic pla d'actuació que permeti posar-nos a treballar de forma organitzada i eficient l'endemà de l'Assemblea General.

Els fulls de ruta anteriors ens han demostrat que és imprescindible fer l'exercici de dibuixar el camí que volem seguir, i fer-lo públic. **El procés d'independència ha arribat fins aquí perquè hem estat capaços d'escriure'n el guió, superar els entrebancs i vetllar per la consolidació de la majoria social.**

2. Antecedents : del 9N al 27S

L'èxit de les consultes sobre la independència (2009-2011) i la gran mobilització ciutadana de 2010 van ser fonamentals per la constitució de l'ANC el 2012, i per les grans mobilitzacions populars per la independència del 11S (del 2012 al 2015) organitzades per l'ANC. L'exigència democràtica del dret a l'autodeterminació amb una consulta a la ciutadania es va expressar el 9N de 2014 amb la participació de més de dos milions tres-cents mil ciutadans, el 81% d'aquests, favorables a la independència tot i la prohibició de la consulta per part del Tribunal Constitucional. El 9N va ser el primer acte de sobirania del poble català d'ençà de l'inici de l'actual procés.

Les eleccions municipals de maig de 2015 van confirmar l'increment del suport a les formacions sobiranistes a la majoria de municipis. I és a les eleccions al Parlament de Catalunya del 27S de 2015 quan, les forces independentistes, amb 72 diputats, aconseguen la majoria absoluta per primera vegada. El 9N següent, el Parlament aprova la Declaració d'inici del procés i dos mesos més tard s'investeix el president de la Generalitat i es constitueix el Govern de la Generalitat que ha de conduir el procés.

En aquest context, el possible encausament del President Mas, de la vicepresidenta Ortega, de la consellera Rigau, i darrerament del conseller Homs per la celebració de la Consulta del 9N, juntament amb la suspensió per part del TC de la Resolució del Parlament sobre l'inici del procés polític a Catalunya, i més recentment la del Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, així com la persecució contínua, tant per la via judicial com administrativa d'ajuntaments, alcaldes i regidors incrementen el conflicte institucional, menystenen la democràcia i instrumentalitzen el poder judicial convertint-lo en una eina de repressió de la voluntat ciutadana.

3. Objectius estratègics

En aquests moments, l'ANC ha d'actualitzar els seus objectius prioritaris, tant a nivell de funcionament intern com d'acció pública. També les seves línies d'actuació estratègiques, per adaptar-se a l'actual situació política a Catalunya, a Espanya i a Europa. Pel que fa als objectius, fonamentalment han de consistir en els que s'enuncien, en el benentès que molts d'ells s'interrelacionen:

- Millorar la relació entre el SN i les AT, AS i AE, augmentant el nivell de comunicació mutu, especialment pel que fa a la transparència dels debats i la feina del SN i posant en marxa mecanismes de participació i consulta davant les decisions urgents que caldrà adoptar de ben segur.
- Augmentar la base social de l'independentisme fins assolir la majoria suficient, sobretot en base a treballar juntament amb diferents plataformes i moviments que pretenin incidir en aquells aspectes socials, polítics, mediambientals i regeneradors de la nostra societat.
- Potenciar el debat constituent entre la societat, amb la participació de diferents entitats i organitzacions socials per definir entre tots com volem que sigui el nou estat.
- Mantenir alta la mobilització social que permeti, en un moment determinat, una resposta popular activa i pacífica davant les actuacions que qüestionin les nostres institucions, instruments d'autogovern i els valors democràtics.
- Adoptar una actitud vigilant i, si cal, de pressió respecte els grups polítics i institucions pròpies que garanteixi l'acompliment del full de ruta votat majoritàriament en les passades eleccions, potenciant la negociació i acord entre els diferents actors i evitant les dilacions i l'aigüalliment dels objectius.
- Mantenir la independència de l'ANC respecte als partits, com a garantia de la llibertat de moviments respecte a aquests i per preservar l'efecte multiplicador de la transversalitat cara a la mobilització de la societat.

4. Línies d'actuació estratègica

L'ANC ha excel·lit fins ara com a element dinamitzador de les més grans mobilitzacions polítiques del nostre País i d'Europa els darrers anys, reclamant la independència de Catalunya amb les concentracions de l'11 de setembre.

En el moment actual, quan tenim per primera vegada un Parlament amb majoria independentista i un Govern amb un full de ruta explícit al respecte, creiem que cal fer un gir respecte a anys anteriors, repensant el sentit i l'oportunitat de mobilitzacions similars.

Per això, sense descartar un acte important per la Diada, en aquests moments es propugna un altre tipus de mobilitzacions amb les següents característiques:

- Més freqüents en nombre.
- No només per exigir la independència, sinó relacionades amb problemàtiques de justícia social, mediambientals, econòmiques, solidàries, de regeneració política, etc.
- No necessàriament dirigides i/o organitzades per l'ANC, sinó cercant la complicitat d'organitzacions cíviques, plataformes, moviments populars, etc. que les treballen. Dit d'altra manera, l'ANC aportaria la seva capacitat d'organització i convocatòria al servei de qüestions prou transversals que no li són estranyes, i que donaran sentit al projecte de la República Catalana. Això no és inèdit: va en la línia del recent acte de mobilització en defensa de l'Ebre. No es pot pretendre que cada una d'aquestes concentracions tingui el caràcter massiu i extraordinari de les darreres diades, però té altres avantatges:
 - Permet una mobilització més freqüent, tenint activades més sovint les eines de convocatòria habituals, sense les pauses anuals acostumades.
 - Permet visualitzar el sentit positiu i útil de la Independència, no només perquè com a Nació la volem, sinó per construir una República més justa, més equilibrada, més democràtica, més solidària... És per aquí que augmentarem la majoria social.
 - Ajuda a anar definint alguns dels elements fonamentals del Procés Constituent per la via dels valors democràtics emergents.
 - Potencia la projecció internacional positiva del nostre procés, en la mesura que pot qüestionar la insolidaritat, la xenofòbia i l'aïllacionisme creixent en molts indrets d'Europa.

5. Reforçar i incrementar la majoria social

Al llarg d'aquesta etapa de transició hem de treballar intensament continuar ampliant la majoria social que permeti guanyar el referèndum de la constitució republicana.

La majoria social esdevé, doncs, una prioritat per a la nostra organització, tal com es va aprovar en el III CTSE. Hem d'evidenciar constantment que la independència, com a element de regeneració democràtica, és l'eina més efectiva per resoldre el conjunt de problemes socials, polítics i econòmics presents i futurs en la nostra societat.

Els eixos per reforçar i incrementar la majoria social independentista s'hauran de centrar en el debat públic, com eina de participació ciutadana i de les entitats civils, centrat en els trets bàsics de la nova constitució republicana en l'àmbit de la Convenció Constitucional, que ha d'incloure necessàriament:

- a) Les definicions de polítiques socials, sanitàries, laborals, educatives, culturals, econòmiques i internacionals que responguin a les necessitats de la societat catalana, així com la denúncia dels obstacles financers, jurídics i de tot tipus que imposa l'estat espanyol per dur a terme aquestes polítiques.
- b) Els acords i compromisos, els que ja tenim i els que encara s'han de teixir, amb forces polítiques i organitzacions socials partidàries del dret a decidir: sindicats, entitats empresarials i socials, a l'entorn de les eines del nou estat i la constitució republicana.
- c) La defensa permanent en coordinació amb les entitats civils i socials en relació amb: la creació de treball de qualitat i l'impuls de l'activitat econòmica i empresarial; les bases per l'impuls del coneixement, el talent i la creativitat des de l'educació, les universitats, els centres d'investigació i tecnologia i la cultura; i un nou acord social per blindar l'estat del benestar en benefici de les persones, i especialment les més vulnerables com ara la gent gran, els immigrants, els joves i les persones dependents.
- d) Constatar l'argument de la impossibilitat de poder fer un referèndum consensuat i vinculant, ja que abans s'haurien d'aconseguir tres condicions inversemblants per la mentalitat política espanyola: 1) majoria als congressos de diputats i al senat per a qualsevol modificació, ampliació o exclusió de noves lleis, i articles, 2) que aquesta majoria acceptés la modificació dels articles que prohibeixen la inclusió de la Llei del Dret d'Autodeterminació (Dret a Decidir) i que aquest fos vinculant, i 3) determinació de l'execució, mai superior al sis mesos de la legislatura que l'aproves.

Aquests eixos, juntament amb la reacció davant dels nous conflictes provocats per la recentralització de l'estat espanyol -tant polítics com econòmics, o de qualsevol altra índole- i un discurs argumentat i transversal, explicant l'oportunitat que representa la independència per arribar a una societat més justa, inclusiva i equitativa, que garanteixi un futur per a tothom, ens han de permetre decantar la nova majoria, arribant a sectors on encara no hem arribat. Al seu torn, a través d'aquest discurs es combatran, també, els atacs de l'estat espanyol que afavoreixen la por a la independència. Pel seu compliment en els propers mesos caldrà que l'ANC reordeni els recursos existents per poder prioritzar aquestes tasques i obtenir resultats significatius, a l'hora d'ampliar la majoria social a favor de la República Catalana.

És responsabilitat de l'ANC aprofundir, explicar i practicar les formes i tàctiques de resposta valenta, democràtica i no violenta, per denunciar, reivindicar i respondre de forma adequada les diferents situacions que se'ns vagin presentant, en plena obediència al Govern i al Parlament de Catalunya.

També, l'actuació en defensa de les garanties dels drets de les persones i el posicionament al costat dels problemes diaris de la gent, emprant si s'escauen, accions judicials penals contra els responsables del govern espanyol pels incompliments de pactes i obligacions, que per desídia i negligència conculquen els drets ciutadans. L'ANC, arribat el cas, es presentarà com acusació popular per demanar responsabilitats penals als responsables dels departaments espanyols corresponents.

6. Construir la sobirania: la Taula de forces polítiques i socials per l'estat independent

L'establiment del primer Govern independentista i la Resolució del Parlament del 9N de 2015 inicia la primera etapa de construcció de la Sobirania catalana dins de l'ordenament de l'estat espanyol. Correspon al Govern i al Parlament l'elaboració i l'aprovació de les lleis que permetin crear les noves estructures del nou estat, aplicar una política social que contribueixi a la cohesió de la societat i guiar i preparar el procés de transició.

A la ciutadania de Catalunya, individualment o mitjançant entitats, li correspon exercir els seus drets davant dels actes de recentralització de l'Estat Espanyol (pla hidrològic, rodalies, pobresa energètica, procediments judicials o d'inhabilitació als polítics que ens representen, etc.), així com participar activament, a través del procés constituent, en la reflexió sobre el model de futura república catalana i en la defensa dels drets democràtics, lingüístics, laborals, econòmics, culturals i socials, i especialment, donar suport a les iniciatives impulsades per les institucions catalanes per garantir l'èxit del procés fins assolir la plena independència.

Hem entrat en una etapa de conflicte institucional i política generalitzada, en què l'estat espanyol, políticament i jurídica, és també agressiu amb les entitats civils i socials. El desenvolupament de la nostra sobirania comporta l'establiment d'un marc institucional i polític català en tots els àmbits: local, territorial, financer, social, sanitari, educatiu, cultural, esportiu, lingüístic, internacional, etc. En aquestes circumstàncies adquireix especial importància l'àmbit internacional i en especial l'europeu, tant en la comprensió dels fets que van succeint com en el suport als nostres actes de sobirania. Caldrà que l'ANC i totes les altres organitzacions independentistes reforcem les nostres actuacions a l'exterior.

Ara, més que mai, cal una coordinació del procés, tant a nivell polític com social, per això és imprescindible, i urgent, que l'ANC reactivi **la Taula de forces polítiques i socials per l'estat propi, per poder coordinar, efectivament i a nivell de país i a nivell internacional, les principals actuacions polítiques i socials durant tot el procés**

d'independència; donar suport a les iniciatives del Parlament i del Govern encaminades a assolir la independència i afrontar amb unitat i amb èxit els atacs de l'Estat Espanyol, tot evitant els partidismes. És en el marc d'aquesta Taula on s'haurà d'impulsar de manera immediata la constitució de l'Assemblea de Cànecs Electes de Catalunya.

7. El debat constituent

L'ANC, juntament amb el màxim nombre d'organitzacions i entitats cíviques i socials de Catalunya, ha de ser el gran dinamitzador del debat ciutadà sobre els trets bàsics de la nova constitució. Participarà activament en la necessària plataforma de divulgació i coordinació del debat, que ha d'arribar a tots els pobles i sectors socials i professionals del país, per promoure aquest gran procés de participació ciutadana que obri el debat arreu, aconseguixi la més àmplia participació de les forces polítiques i socials catalanes, i reculli les seves conclusions per presentar-les al Parlament de Catalunya abans de les eleccions constituents, com la base de partida per a l'elaboració del text constitucional.

La Constitució catalana, norma suprema que regula i estableix els principis bàsics de govern d'un país lliure, és un component bàsic de la independència. La implicació en el debat dels seus continguts ha de ser una gran eina de participació ciutadana i democràtica de tots els sectors i territoris del país. El procés de configuració de la constitució haurà de ser participatiu, obert, transparent i inclusiu de tota la ciutadania, sense predeterminar cap resultat, sense excloure ningú ni el que representa.

Aquest procés es durà a terme en quatre fases: la **participativa d'iniciativa ciutadana**, iniciada fa un cert temps; la **participativa amb suport institucional**, en què els debats ciutadans es fan amb un acord tàcit amb les institucions; la de **democràcia representativa**, amb el protagonisme del Parlament de Catalunya, que treballarà, tenint en compte les aportacions de les fases anteriors per elaborar el text constitucional i, finalment, la **fase de democràcia directa**, mitjançant un referèndum democràtic per ratificar el text constitucional.

La situació actual de crisi profunda en tots els àmbits, esdevé repte i una molt bona oportunitat que cal aprofitar per plantejar un nou horitzó i definir entre tots els catalans com volem que sigui aquest país millor: la Catalunya del futur.

Les assemblees territorials, exteriors i sectorials de l'ANC, sota les directrius del Secretariat Nacional, han d'organitzar la seva intervenció en aquest procés de debat, entre d'altres, elaborant eines que facilitin la participació (enquestes, treballs monogràfics, argumentaris, etc.). Les territorials, col·laborant amb les altres entitats al seu territori, creant conjuntament els comitès organitzadors dels debats, participant

de les diferents tasques a fer, coordinant les actuacions, contactant amb les institucions per cercar la seva col·laboració. Les exteriors, coordinades en el sí del CAEC, col·laborant amb les altres entitats com ara els Casals Catalans, Delegacions i altres organitzacions catalanes que hi puguin haver als nostres països d'acollida. Les sectorials, participant i promovent les plataformes que el conjunt de la ciutadania organitzada promogui en els seus àmbits d'actuació sectorial, contactant amb les entitats cíviques del seu sector, aportant els treballs que han realitzat durant aquests darrers anys, etc.

I tot per fer de la participació popular un eix d'ampliació del moviment independentista, d'il·lusió col·lectiva sobre el país que construïm i d'unitat del poble a l'entorn del procés per la independència.

8. Possible repetició de les eleccions generals espanyoles i l'hipotètic referèndum

El fraccionament de les forces polítiques espanyoles pot dificultar la formació d'un govern espanyol de certa estabilitat, en un context de corrupció política extrema i d'esgotament del model de bipartidisme vigent fins ara que ha tornat a introduir el caciquisme d'altres èpoques, i d'un model d'activitat econòmica sustentada en els favors de l'administració i l'especulació financera. S'ha constatat que si hi ha acord de governabilitat a Espanya serà sobre la base d'un nou *no* al referèndum d'autodeterminació de Catalunya amb l'exclusió expressa de les forces polítiques favorables.

Si no es pot constituir el nou govern, Espanya va a unes noves eleccions al mes de juny. En les actuals condicions de progrés independentista a Catalunya i de fraccionament i feblesa a Espanya, després de l'experiència de les darreres eleccions es fa més necessari que mai incrementar la presència del catalanisme sobiranista a Madrid. Caldrà impulsar la unitat de les forces polítiques, amb la tasca explícita d'una banda de qüestionar sistemàticament les agressions de l'Estat Espanyol al procés democràtic del poble català i d'una altra, facilitar la negociació de la independència de Catalunya, i que plantegi amb valentia la defensa de la primacia dels drets democràtics al llarg de tot el procés polític.

En cas que l'Estat espanyol respectés el dret a l'autodeterminació i es comprometés a fer, a curt termini, un referèndum vinculant a Catalunya, coherent amb els nostres principis democràtics, caldrà acordar-lo, en el benentès de no aturar el procés independentista. En aquest cas el referèndum haurà de fer-se només a Catalunya, tenir caràcter vinculant, respectar unes condicions democràtiques, una pregunta clara, una resposta binària, propaganda equitativa, no alterar el cens de votants, assegurar

l'exercici del vot dels ciutadans a l'exterior i la intervenció d'observadors internacionals. Aquestes condicions de mínims s'hauran d'acordar abans mitjançant un acord vinculant signat per totes les forces polítiques. En cap cas la proposta o aprovació de la convocatòria del referèndum per part de l'Estat espanyol suposarà cap renúncia al procés ni als terminis previstos.

9. L'Assemblea de Càrrecs Electes.

Amb la celebració de les eleccions europees, municipals, catalanes i espanyoles s'han assolit totes les condicions efectives per la constitució de l'Assemblea de Càrrecs Electes de Catalunya, integrada pels parlamentaris i els representants municipals elegits directament i democràtica pels ciutadans.

L'ANC instarà els diputats i representants municipals que hauran d'integrar l'Assemblea de Càrrecs Electes a reunir-se en els propers mesos en un acte d'afirmació de sobirania nacional d'alt contingut simbòlic. L'AdCE haurà d'estar preparada si es produeix un buit institucional per poder donar legitimitat democràtica i continuïtat al procés d'independència.

L'Assemblea de Càrrecs Electes, al llarg d'aquesta etapa de construcció de la sobirania nacional, haurà d'assumir, en cas de necessitat, la màxima representació legítima i institucional de Catalunya per completar el procés d'independència, incloent-hi la capacitat per proclamar la Independència de Catalunya i la convocatòria immediata d'Eleccions Constituents.

Si arriba el cas, el poble haurà d'exercir la seva sobirania amb la més àmplia participació ciutadana, emparant les institucions catalanes, l'Assemblea de Càrrecs Electes i reclamant el suport de l'Europa democràtica i de la comunitat internacional.

L'ANC ha de preparar-se per actuar davant d'aquesta situació. Serà el moment clau, la Taula de Forces Polítiques i Socials per l'Estat Propi haurà de garantir la unitat en el suport de les institucions catalanes. Les organitzacions independentistes i les entitats cíviques i socials s'hauran de coordinar de forma activa, decidida i pacífica.

10. Bloqueig del Parlament, inhabilitacions o intervenció i ofegament financer

La naturalesa preconstituent d'aquesta etapa política a Catalunya situa dues principals prioritats pel Parlament: l'elaboració de la futura constitució i de les eines del nou estat i la iniciativa legislativa que comporta el pla de xoc social. Alhora caldrà desenvolupar la gestió del Govern de la Generalitat per enfortir la cohesió social i les

bases d'un nou creixement econòmic, social i cultural del país així com incrementar la projecció internacional.

En el cas d'ofec financer, de bloqueig o d'intervenció de les institucions catalanes, sol·licitarem l'empareda a la comunitat internacional. A la vegada, comunicarem els passos a realitzar per completar el procés d'emancipació pacífica i ordenada, de forma clara i legítima. Aquest procés preveurà les comunicacions oficials a fer, la proposta de comissió medidora i la proposta de repartiment dels béns avui compartits, els observadors internacionals i els mecanismes de protecció de la normalitat ciutadana.

La resposta de l'Estat espanyol en aquestes iniciatives, intentant paralyzar el Parlament català i l'acció de Govern, a partir d'una interpretació legislativa poc democràtica del Tribunal Constitucional, que vol impedir l'estudi, la preparació i l'elaboració de projectes que configuren el nou estat català, és inacceptable. Observem alarmats la progressiva transformació del TC en un nou Tribunal d'Ordre Públic similar al de la dictadura franquista.

Si es produís un escenari extrem de bloqueig o d'intervenció de l'Estat espanyol, l'actuació de la societat civil també serà determinant. La mobilització del poble, de manera sempre radicalment pacífica i democràtica, proporcionada, però contundent, serà el mitjà i l'aliat irrenunciable per a defensar els nostres drets i els nostres representants. L'ANC es compromet, igual que ha fet fins ara, a preparar, organitzar i, si calgués, convocar i coordinar aquestes mobilitzacions garantint sempre el seu esperit decidit però pacífic, respectuós i democràtic.

Hem de denunciar de forma pública i constant la pràctica opressiva de l'estat espanyol, i presentar-ho davant dels governs i tribunals europeus i internacionals, tot exigint que prevalguin els drets democràtics.

Cap inhabilitació o intent d'intervenció pot canviar el compromís i l'actuació dels nostres dirigents i de la ciutadania, ni la seva fidelitat i disposició al servei de les institucions nacionals catalanes. Per tant, l'ANC vetllarà i exigirà perquè així sigui mobilitzant-nos i donant suport a qui s'escaigui.

En aquest sentit la constitució de l'Assemblea de Càrrecs Electes ha de donar garanties de continuïtat i legitimitat del procés de construcció de la República Catalana i assumir, si és el cas, les funcions institucionals corresponents, i l'ANC també vetllarà perquè així sigui.

Davant dels intents d'ofegament financer de la Generalitat per part de l'Estat espanyol, que vol deteriorar greument els serveis als ciutadans i crear malestar, intentant paralyzar el funcionament de l'administració i perjudicar al teixit empresarial del país, en una situació en què les aportacions tributàries de Catalunya són ja excessives, és imprescindible preveure, programar i realitzar accions continuades, tant a Catalunya

com en l'àmbit internacional. En aquests casos l'acció governamental i ciutadana, haurà de ser coordinada i decidida.

11. Elaborar les eines d'estat i internacionalitzar el procés

En aquesta etapa s'elaboraran les lleis de transitorietat jurídica, la de la hisenda catalana i la del règim de seguretat social, que crearan les bases del nou model jurídic del règim català i enllestiran les estructures del nou Estat.

Paral·lelament als citats treballs parlamentaris el Govern i el conjunt d'institucions públiques i entitats civils hauran de fer un intens treball de projecció internacional, sobretot europea, davant dels organismes mundials i els grups de pressió més influents. L'ANC haurà d'organitzar un notable increment de la seva projecció exterior tant a nivell polític, social com econòmic, amb coordinació amb les altres accions que es realitzin.

L'atenció als mitjans de comunicació, les xarxes socials i els centres d'opinió pública serà una tasca prioritària en tots els àmbits. Desenvolupar i difondre els arguments per resoldre els dubtes sobre seguretat jurídica, recaptacions dels tributs o seguretat social tant per la part dels funcionaris institucionals com dels contribuents. El relat davant l'opinió pública europea i internacional és essencial, per això les Assemblees Exteriors han de centrar una part important de l'acció de l'ANC.

12. Proclamació de la independència, eleccions constituents i independència

De la mateixa manera que l'ANC oferirà tot el suport als partits i a les institucions catalanes en les accions –i en les conseqüències que se'n derivin– per l'avenç del procés, també treballarà perquè, tal com es preveu, al llarg del 2017 el Parlament de Catalunya **proclami la independència**, que immediatament després s'aprovin les lleis de transitorietat jurídica i les altres eines de l'Estat que regiran el nou ordenament català i que aleshores **es convoquin les eleccions constituents**, entrant així a l'etapa de constitució de la República catalana.

La proclamació de la independència i l'aprovació de la llei de transitorietat jurídica **donaran lloc al nou Estat català**, el qual permetrà assumir la plenitud de govern propi dels assumptes de Catalunya, i iniciar el procés parlamentari constituent que culminarà amb l'aprovació de la Constitució pel ple del nou Parlament, tot recollint les aportacions ciutadanes al *debat constituent*. El text de la nova constitució republicana catalana es portarà a un referèndum per a què sigui ratificat mitjançant la participació directa de tots els ciutadans de Catalunya.

El nou Estat català exigirà una gran dedicació a les relacions internacionals per tal d'aconseguir el reconeixement institucional per part del major nombre d'estats i de les institucions internacionals. En el cas de que no s'hagi pogut negociar prèviament el procés de separació, caldrà la intervenció internacional per canalitzar la negociació dels actius i passius i la seva distribució entre els dos estats.

L'ANC i en especial la Taula de Forces polítiques i socials seran els agents actius del procés d'independència i contribuiran a la màxima participació ciutadana al mateix.

El Secretariat Nacional de l'ANC promourà uns plans d'acció amb directrius clares i concises, coordinant les diferents Assembles Territorials i assegurant-se que aquestes duen a terme les accions proposades, fruit del desenvolupament de cada un dels punts d'aquest Full de Ruta.